

Korte toespraak van de minister van Verkeer en Waterstaat, Karla Peijs, bij de aanbieding van het 'Schetsboek IJzeren Rijn', in Den Haag op dinsdag 25 oktober om 14.00 uur.

Dames en heren, burgemeesters, wethouders en andere belangstellenden,

Hartelijk dank voor dit Schetsboek. Ik moet het natuurlijk nog goed bekijken. Maar ik kan wel alvast tegen de aanwezige burgemeesters en wethouders hier zeggen dat ik veel begrip heb voor hun zorgen. De reactivering van de IJzeren Rijn is in veel opzichten geen sinecure.

Dat geldt voor mij als het gaat om het overleg met onze zuiderburen.

Maar het geldt natuurlijk ook voor de mensen die straks direct te maken krijgen met de treinen die over dit "nieuwe-oude spoor" gaan rijden.

En voor de belangen van die mensen staan de gemeentebestuurders die het Schetsboek vandaag presenteren. En nogmaals: dat begrijp ik.

Uw zorgen zijn mijn zorgen.

Wat natuurlijk meteen opvalt, is dat dit schetsboek een gezamenlijk initiatief is van vier Nederlandse en drie Vlaamse gemeentes.

Dat geeft nog maar eens aan hoe complex dit dossier feitelijk in elkaar zit.

Het gaat om een heel ingewikkeld samenspel van belangen, maar drie dingen liggen wél vast.

Ten eerste ligt na de arbitrage-uitspraak vast dat België het recht heeft om over de IJzeren Rijn te rijden. Dat kun je wel of niet Jeuk vinden.

Maar dat is een gepasseerd station.

Ten tweede ligt na de arbitrage gelukkig ook vast dat de modernisering van de IJzeren Rijn van A tot Z — of eigenlijk: van Budel tot Vlodorp — moet voldoen aan de

Nederlandse normen en wetgeving.

Het hoeft niet mooier te worden dan de rest van het Nederlandse Spoor, maar minder is ook geen optie. Nederland houdt dus vast aan de omleiding rond Roermond en de tunnel onder de Meinweg.

Ten derde staat voor mij vast dat er geen doorgaande internationale treinen gaan rijden op het historisch tracé vóórdat de modernisering op deze manier is afgerond. Dat is mijn uitgangspunt en daar heb ik ook Kamerbreed steun voor.

Sterker nog: de Kamer heeft dat uitgangspunt in een motie vastgelegd en ik vermoed dat de gemeenten hier aanwezig zich daar graag bij aansluiten.

Tegen die achtergrond beschouw ik dit Schetsboek als een extra steun in de rug voor mijn beleid.

Ik twijfel er namelijk niet aan dat de gemeenten in dit stuk aandringen op grote zorgvuldigheid en oog voor de belangen van hun inwoners.

Dat is precies waar ik ook voor sta.

Binnen de wettelijke mogelijkheden zal ik mij in de gesprekken met de Belgen dus heel sterk maken voor een IJzeren Rijn die in alle opzichten aan de Nederlandse eisen voldoet.

Daar kunt u van op aan!

Daarnaast wil ik de Nederlandse IJzeren Rijngemeenten nog iets toezeggen. Zoals ook met de Kamer besproken, hakken we pas een knoop door als er een akkoord is over de kostenverdeling en de Belgen daarvoor ook geld vrijgemaakt hebben in de begroting.

Als dat moment eenmaal daar is, wil ik graag met u afspreken hoe we de verdere ontwikkelingen gaan begeleiden en volgen.

Want alleen zo kunnen we adequaat reageren, mochten de wettelijke normen voor geluid en veiligheid onverhoopt toch in het gedrang komen.

Tot slot zou ik de initiatiefnemers de suggestie willen doen — en met name de Vlaamse gemeentes — om dit Schetsboek ook aan te bieden aan mijn nieuwe Belgische collega.

Ik denk dat die net zo geïnteresseerd is in wat er bij u leeft als ik.

En eerlijk gezegd, ben ik ook wel benieuwd naar zijn reactie.

Dames en heren, nogmaals dank voor dit Schetsboek.

Ik zal het zeker gebruiken om mezelf scherp te houden tijdens mijn gesprekken met de Belgen.

Ik hoop en verwacht ook dat u die gesprekken kritisch zult volgen, maar dat is waarschijnlijk een overbodig verzoek.

Dank u wel.